

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: مناف فلکی فر

۲۶ مارچ ۲۰۲۰

در باره زندگی رفیق شهید شهرام شافعیان



چریک فدائی خلق رفیق شهرام شافعیان از جمله کمونیست هائی بود که نفس زندگی و چگونگی مرگشان نشانگر باور عمیقشان به آرمان های والای انقلابیشان می باشد. رفیق شهرام، رزمنده خستگی ناپذیر جنبش طبقه کارگر بود که تا آخرین نفس برای رهایی این طبقه از ظلم و ستم طبقاتی از پای ننشست. تلاش های پیگیرانه وی که خود انعکاسی از ایمان سترگش به آرمانهای طبقه کارگر و کمونیسم به مثابه علم شرایط رهایی این طبقه بود از او رفیقی ساخته بود که حتی از لحظه مرگش هم صحنه ای آموزنده و ماندگار برای طبقه کارگر و همه رزمندگان راه این طبقه ساخت. او از زمره "شیر آهن کوه" مردان و زنانی بود که به قول شاعر مردمی، شاملو، در برابر تندری می ایستند، خانه را روشن می کنند و می میرند ...

رفیق شهرام که در ۱۴ اسفند [حوت] سال ۶۰ و به دنبال ضربه به هواداران چریکهای فدائی خلق در کرمانشاه دستگیر شده بود، به روایت شاهدان زنده و هم رزمانش، پس از مقاومت قهرمانانه در زیر شکنجه های وحشیانه دژخیمانی همچون عبدالرضا مصری، در بند ۲۵ زندان دیزل آباد که به بند "معضوبین" معروف بود به سر می بُرد. او و تعداد دیگری از زندانیان مدتی بود که به بیدارگاه رژیم رفته و منتظر حکم خود بودند. در این برهه بود که در ساعت هشت و نیم شب یکشنبه ۳۱ مرداد [اسد] سال ۱۳۶۱ چند زندانبان وارد بند شده و یکی از مزدوران شروع به خواندن اسامی تعدادی از زندانیان کرد. از آنجا که در زندان دیزل آباد که زیر نظر دژخیمی به نام احمد نوریان اداره می شد، معمولاً روزهای یکشنبه و سه شنبه مراسم اعدام اجراء می شد، برای هیچ کس شکی وجود نداشت که اسامی که خوانده شدند همه به سوی مرگ می روند. در میان نام های خوانده شده، رفقای چون احمد کریمی، امیر معصوم علیشاهی و شهرام شافعیان از چریکهای فدائی خلق ایران همراه با تعدادی دیگر از انقلابیون وابسته به سازمانهای دیگر و زندانیانی که در بند های دیگر بودند، قرار داشتند. در مجموع در آن شب یازده زندانی سیاسی تیرباران شدند. این زندانیان مبارز در شرایطی که با صدای بلند سرود انترناسیونال سرود بین المللی کارگران را می خواندند، به سوی مرگ رفتند و با این عمل شجاعانه خود به چهره جلاد خون آشام تف کردند و بی آیندگی او را به منصه ظهور رساندند.

زندانیانی که آن شب در بند مغضوبین زندان دیزل آباد بوده اند شهادت داده اند که چگونه وقتی مأمور زندان نام چریک فدائی شهرام شافعیان را خواند، وی بدون نشان دادن ذره ای هراس و تردید، "چون کوه با گام هائی استوار و محکم" به پاخاست و آگاهانه به سوی مرگ گام برداشت. آنچه این زندانیان سیاسی کمونیست و انقلابی و از جمله رفیق شهرام شافعیان در شب اعدام خود و در دل دشمن انجام دادند، به واقع خود یک حماسه بود. این را بیش از هر کس دیگر کسانی که شرایط سیاهچالهای جمهوری اسلامی در سالهای ۶۰ تا ۶۳ را دیده اند و مبارزینی که شرایط دهشتناک زندان دیزل آباد کرمانشاه با فعال مایشانی زندانبان، احمد نوریان را تجربه کرده اند بیش از هرکس دیگر درک می کنند. رفیق شهرام دانش آموزی بود که در شرایط ملتهد سالهای بعد از قیام بهمن [دلو] ۵۷ که جمهوری اسلامی علی رغم همه جنایاتش هنوز در تدارک یورش سراسری و سیستماتیک خود بود با دل و جان به انقلاب پیوسته بود و با اعتقاد به تئوری مبارزه مسلحانه بر این باور بود که با جمهوری اسلامی که به هیچ یک از خواسته های توده ها پاسخ نداده و خلق کرد و ترکمن و عرب را وحشیانه سرکوب نموده جز با زبان خودش نمی توان سخن گفت. با وجود سن کم، وی با شور غرور انگیز و آگاهی سیاسی والای خود، با ایمان به مارکسیسم-لنینیسم و با الهام از راه چریکهای فدائی خلق ایران، این آموزش بزرگ مبارزاتی در شرایط جامعه تحت سلطه ایران را از عمق وجود خویش درک کرده بود که قهر ضد انقلابی رژیم را تنها با قهر انقلابی می توان پاسخ داد. به همین دلیل هم او همه انرژی انقلابی خود را در اختیار رفقای سازمان در کرمانشاه گذاشته بود و تا زمان دستگیری با همه وجود در راستای خط و برنامه های چریکهای فدائی خلق گام بر می داشت.

در یکشنبه خونین ۳۱ مرداد [اسد] سال ۶۱ طبقه کارگر ما یکی از رزمندگان جنبش خود و چریکهای فدائی خلق رفیقی شجاع و دلاوری را از دست دادند که حتی در آخرین لحظه زندگی کوتاه خویش با ایمان به رهائی و نجات کارگران و ستمدیدگان می خواند: انترناسیونال است نجات انسان ها. بی تردید نام و خاطره فراموش ناشدنی رفیق شهرام شافعیان، جان شیفته ای که در جریان مبارزه با دشمن، حتی مرگ را نیز هراسان کرد، الهام بخش یارانش خواهد بود.

یاد رفیق شهرام شافعیان گرامی و راهش پر رهرو باد!

به نقل از: ماهنامه کارگری، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۷۴، پانزدهم اسفند ماه [حوت] ۱۳۹۸